

Nr 554.

Av herrar **Hammarlund** och **Thorell**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 197, med förslag till butiksstängningslag.*

Den svenska honungen har hittills ej kommit att intaga den rangplats, som den med hänsyn till sin medicinska och andra goda egenskaper bör vara berättigad till.

Konsumtionen av honung här i landet utgör endast omkring 0,2 kg per invånare. I andra länder såsom England och Amerika utgör konsumtionen däremot över 2 kg per invånare.

På senare år har dock en viss tendens till ett bättre förhållande på detta område inträtt. Särskilt bland landets idrottsfolk och bland andra medborgargrupper, som bedriva frisksport av olika slag, har honungens värde som en naturlig näring och stimulans för kroppen vid större ansträngningar börjat röna beaktande. Mycket återstår dock innan landets biskötare vunnit nödig trygghet vad det gäller avsättningen av biodlingens produkter. På grund av den ringa konsumtionen av honung, som hittills förekommit, ha vårt lands biodlare nästan alltid brottats med stora försäljningssvårigheter. Sådana svårigheter komma helt säkert att åter omedelbart efter sockerransoneringens upphävande inställa sig. Mycket tyder på att dessa svårigheter till och med bliva större än de tidigare varit. Som en naturlig följd av försäljningssvårigheterna komma givetvis många, som nu inneha bin, att upphöra med sin biskötsel. Jämförelsevis kan nämnas, att biodlarorganisationen åren närmast efter förra världskrigets slut förlorade två tredjedelar av sitt medlemsantal. Om en sådan nedgång för biskötseln även nu skulle komma att inträffa, skulle detta medföra allvarliga svårigheter för landets försörjning med frö, frukt och bär, då bina äro nödvändiga för befruktningen av våra förnämsta nyttoväxter. För att en kraftig och väl utvecklad biodling i landet skall kunna bedrivas, fordras i första hand att konsumtionen av honung avsevärt ökas, så att avsättningsmöjligheter finnas. För ernående av en sådan omsättningsökning måste honungen göras lättillgänglig för allmänheten i för sitt ändamål lämpade förpackningar. Därmed skulle de medborgargrupperns behov, som lärt sig uppskatta honungens värde och nytta till exempel vid utflykter i skog och mark, bättre kunna tillfredsställas. Vid idrottstävlingar av olika slag böra möjligheter förefinnas för allmänheten att i kioskhandeln landet runt

kunna erhålla honung i förpackningar om högst 100 gram. En sådan försäljning av honung skulle helt säkert i ganska stor utsträckning bidra till att ytterligare stora grupper medborgare lärde sig att mera allmänt nyttja honung. Sådan försäljning av honung i små förpackningar i kiosker skulle säkerligen ej bli till någon skada för den handel med honung i större förpackningar, som förekommer i livsmedelsbutikerna, utan skulle i stället verksamt bidra till att omsättningen av honung även i dessa affärer ökades, då den konsumerande allmänheten rätt snart skulle komma att finna det ekonomiskt fördelaktigt att övergå till inköp av de större förpackningar, som där saluföras.

Med stöd av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att 11 § 3 mom. andra stycket i butiksstängningslagen måtte erhålla följande lydelse:

Försäljning av konfektyrer, kex, alkoholfria drycker, färsk frukt, fikon, dadlar, russin, produkter av svensk frukt samt honung i förpackningar om högst 100 gram — — —.

Stockholm den 5 april 1945.

Nestor Hammarlund.

E. Thorell.
